

ת"פ 63599/10/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 63599-10-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי אוהיון מתביעות ירושלים
נגד	פלוני
הנאשם	ע"י ב"כ עוה"ד רותם ניר ועוה"ד טל עמר

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בעבירה של **תקיפה סתם של בת-זוגו**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום עולה, כי הנאשם נשוי למתלוננת שנים רבות ולהם שלושה ילדים. ביום 25.12.2019 התגלע ויכוח בין השניים בנוגע לבנם הקטן, ואגב כך סטר הנאשם למתלוננת בפניה, והדבר גרם לסימן אדום באפה, ובעקבות כך פנתה המתלוננת לבדיקה רפואית בקופת החולים.
2. לאחר הודאתו, נשלח הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר, כשהסניגורים ביקשו לבחון את שאלת ביטול ההרשעה, נוכח מעמדו של הנאשם בישראל.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים. מהתסקירים עולה, כי הנאשם כבן 50, נשוי למתלוננת ולהם שלושה ילדים משותפים בגילאי 12 עד 20 שנה. הנאשם יליד טרינידד ועלה ארצה בשנת 2000, ומזה כ-19 שנה עובד עם אשתו בעסק משותף בתחום המחשבים. גם המתלוננת היא עולה חדשה, והנאשם ממתין להסדרת מעמדו בישראל, שכן טרם קיבל אישור תושבות. בני הזוג הכירו בארץ, כשהמתלוננת סייעה לנאשם בקליטתו ואז מיסדו את הקשר ביניהם. הנאשם סיים לימודי תיכון ותואר בתחום מינהל העסקים בחו"ל. שירות המבחן שוחח הן עם הנאשם והן עם המתלוננת והרושם שהתקבל על-ידו הוא, כי מערכת היחסים בין השניים מורכבת ורוויית קונפליקטים, הן על רקע הבדלים אישיותיים והן על רקע הבדלים תרבותיים וציפיות כל אחד מבני הזוג בנוגע למערכת היחסים. יצוין, כי שני בני הזוג מטופלים בנפרד על רקע המחלוקות ביניהם, כאשר נעשה ניסיון לטיפול זוגי, שלא הבשיל. הגם ששירות המבחן חש שהנאשם קיבל אחריות למעשים, וכי האירוע יחד עם העמדתו לדין היווה עבורו נקודת מפנה מסוימת, הרי שטרם הפנים את הצורך בשינוי מעמיק של דרכי התנהגותו במערכת הזוגית, ואין בו את הבשלות להשתלב בטיפול ייעודי בתחום מניעת האלימות במשפחה.

השירות העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם וכן סבר כי הנאשם לא יפיק תועלת מטיפול, ולכן המליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות כעונש מרתיע. שירות המבחן התייחס לשאלת ביטול ההרשעה וטען כי לא הוצגו לו מסמכים כלשהם שיש בהם ללמד על כך שההרשעה תפגע במעמדו של הנאשם בישראל. המלצה זו חזרה גם בתסקיר המשלים, בו נימק שירות המבחן את מסקנותיו עליהן חזר גם בתסקיר המשלים, וזאת נוכח בקשתי לקבלת הבהרות. בנוסף התייחס לשירות המבחן לדו"ח שהוגש גם לי, בעניין הטיפול אותו עובר הנאשם והמצב כיום, המסתמן כחיובי יותר וכיציב.

טיעונים לעונש

4. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש שיכול וירוצה בעבודות שירות, וסברה כי אין מקום לביטול ההרשעה נוכח היעדר הוכחה של נזק קונקרטי כנדרש בפסיקה. הסניגורים ביקשו מנגד לבטל את הרשעת הנאשם ולהסתפק בענישה מינימלית וחינוכית. השניים עמדו על נסיבות החיים המורכבות של בני הזוג ועל הקשיים שיש להם בארץ נוכח הצורך בהסדרת המעמד.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. בית המשפט יכריע בשאלת העונש, לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, הנגזר מעקרון ההלימה הנובע מן הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, מנסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן ממדיניות הענישה הנוהגת.

6. **אשר לערכים המוגנים** - עבירות אלימות בתוך התא המשפחתי קשות מטיבן שכן הן פוגעות באמון הבסיסי בין בני המשפחה, ובתחושת הביטחון, הכבוד והאוטונומיה של הקורבן. בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

7. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** - בין בני הזוג התגלע ויכוח, ומשחש הנאשם מתוסכל מתגובת אשתו, סטר לה ואף גרם לה לאדמומיות בפניה, ובוודאי שגרם לה לעוגמת נפש ולטראומה. הנאשם טעה ונהג בצורה מכוערת, אלימה ומשפילה כלפי אשתו, שעה שבחר בדרך אלימה כדי לפתור מחלוקת. אין לכך כל הצדקה ואסור היה שהמעשה יבוא לעולם. הנאשם אחראי למעשה באופן מלא, ופוטנציאל הנזק מסוג זה של מעשים ידוע לצערנו.

8. **אשר למדיניות הענישה הנוהגת** - מאחר שמדובר בעבירה ברף נמוך של חומרה ביחס לסוג זה של עבירות מדיניות הענישה הנוהגת מתונה.

א. רע"פ 4495/19 פלוני נ' מ"י (מיום 4.7.2019) - במקרה זה החמור ממקורו, הודה הנאשם בארבעה אישומים שבהם איים על אשתו ועל חמותו, סטר לאשתו, שרט אותה ופגע ברכוש. אושר מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר ועונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב. רע"פ 7846/21 אנבאריה נ' מ"י (מיום 16.11.2021) - במקרה זה החמור ממקורו עשרות מונים, תקף הנאשם מספר פעמים את אשתו ואיים עליה ברצח, הוא משך בשערה וסטר לה כשהיה בהיריון וכן בעט בה. אושר מתחם שבין 8 ל-12 חודשי מאסר ומאסר בפועל של 8 חודשים.

ג. ע"פ (ירושלים) 11194-01-16 מ"י נ' פלוני (מיום 6.12.2016) - במקרה זה החמור ממקורו, הנאשם תקף את אשתו שלוש פעמים וגרם לה לחבלות. בית המשפט קבע מתחם המתחים בשל"ץ נרחב במקרים חריגים כאשר דרך המלך היא עבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר, והתיק הסתיים בשל"ץ, מאסר מותנה ופיצוי.

ד. עפ"ג (חיפה) 26397-07-21 מ"י נ' עואד (מיום 14.12.2021) - במקרה זה דחף הנאשם את אשתו ובעט בה וכן הפר פעמיים צווי הגנה. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ממאסר מותנה ל-5 חודשי עבודות שירות וקבע כי המתחם צריך היה להתחיל ב-6 חודשי מאסר.

9. **מתחם העונש ההולם** - כנגזרת לקולא מהפסיקה אליה הפניתי ונוכח נסיבות המעשה מתחם העונש יתחיל ממאסר מותנה ו/או של"ץ או שניהם ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

10. מחד, הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי ובהעדת המתלוננת. כמו כן לזכותו היעדר עברו הפלילי ואי פתיחת תיקים נוספים מאז האירוע (חלפו מאז 3 שנים). בנוסף, המתלוננת ליוותה אותו לכל הדיונים ותמכה בו ואני נותן משקל לעמדתה. המתלוננת ליוותה את הנאשם לכל אורך המשפט והתרשמתי מאדם שאינו מסתיר את דעתו ועומד על שלו. מאידך, התסקירים מלמדים על תמונה מורכבת של מערכת היחסים בין בני הזוג. עם זאת, סברתי שמסקנת שירות המבחן אינה מבוססת על העובדות שתיאר הוא עצמו, והמלצתו אינה הולמת את המקרה ונסיבותיו. ראשית, היעדר עבר פלילי והיעדר הישגות המקרים לאחר האירוע בו הודה הנאשם ועליו קיבל אחריות, הוא סמן משמעותי להיעדר נטייה עבריינית אצל הנאשם. שנית, העובדה שהנאשם פנה ביוזמתו שלו לטיפול פרטני בו הוא מצוי מזה כשנה, מדברת בעד הנאשם, המכיר בצורך בטיפול. גם התרשמות המטפלת שלו נדמית חיובית, מבלי להתעלם מהקושי במערכת היחסים. לכן, התרשמות שירות המבחן שאין תוחלת לטיפול, בין היתר בשל היעדר טיפול בשפה האנגלית, אינה במקומה ואינה מבוססת. שלישית, הן הנאשם והן המתלוננת מתקשים לתקשר זה עם זה בצורה בונה ולעליהם לשקול באופן משמעותי פניה לגורמים טיפוליים לצורך ליבון משותף של מערכת היחסים ועתידה. לכן, אני דוחה את המלצת שירות המבחן שנראית לי מופרזת, בוודאי בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבות האישיות של הנאשם. בידוע, שבית המשפט אינו כבול בהמלצת שירות המבחן, ולעולם הכרעתו לעניין העונש תהיה בסמכותו השיפוטית. ראו בהקשר זה ע"פ 7017/14 זריהן נ' מ"י (מיום 14.5.2015) בפסקה 16 לפסק דינו של כב' השופט ג'ובראן.

שאלת ביטול ההרשעה

11. לא מצאתי שניתן להיעתר לעתירת הסניגורים בעניין ביטול ההרשעה. גם אם המעשה אינו ברף חומרה גבוה, למרות כיעורו והפסול שבו, ולמרות שהמעשה בנסיבותיו מאפשר שקילת העתירה מבלי לפגוע באינטרסים ציבוריים אחרים, הרי שלא הוכח כנדרש שייגרם נזק יוצא דופן מעצם הותרת ההרשעה על כנה. הנאשם מתגורר בישראל כעשרים שנה ואשרתו מתחדשת בהינתן שזהו מרכז חייו. לטעמי המקרה הנוכחי, אינו יכול להוות טעם מוצדק לביטול אשרתו בנסיבות המורכבות שתוארו, ודברים אלו יכולים להיות מועברים לגורמים המוסמכים בהקשר זה. בנוסף, יש לתת משקל לטיפול שעובר הנאשם ביוזמתו ולעובדה שמדובר במעידה חד פעמית. בשורה התחתונה, אינני מבטל את ההרשעה.

המיקום במתחם

12. בנסיבות האמורות, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

13. נוכח כל האמור, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר, וזאת על-תנאי שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי בן משפחה.

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי בן משפחה.

בנסיבות העניין לא מצאתי תוחלת בהטלת רכיבי ענישה נוספים.

יש לשלוח שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום י' שבט התשפ"ג, 1 בפברואר 2023, במעמד הצדדים.